ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΑΡΟΝΑΞΙΑΣ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΙΒΩΤΟΣ

ΤΕΤΡΑΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΙΕΡΟΥ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΟΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΕΚΑΤΟΝΤΑΠΥΛΙΑΝΗΣ ΠΑΡΟΥ

ΕΤΟΣ 19ο • ΤΕΥΧΟΣ 83 • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2012

Περιεχόμενα Τεύχους

Εἰσαγωγικό.....3
Μοναχοῦ Μωυσέως, Ἁγιορείτου

Ποιμαντορική Ἐγκύκλιος
ἐπί τῇ Ἑορτῇ τοῦ Πάσχα.....5
Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου
Παροναξίας κ. Καλλινίκου

Ἡ Ἑορτή τοῦ Ἁγίου μας Ἀρσενίου.....7

Ἡ πανήγυρις τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς
στήν Παροικία.....7

Ἡ Ἑορτή τοῦ Ἁγίου Νικολάου
τοῦ Πλανά.....8

Ἡ Πανήγυρις τῆς Παναγίας
τῆς Ἀργοκοιλιωτίσσης.....8

Οἱ ὁμιλίες πού πραγματοποιήθηκαν
κατά τούς Κατανυκτικούς Ἑσπερινούς
τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς
στό Ἱερό Προσκύνημα
τῆς Παναγίας μας.....9

Ἑκατονταπυλιανή: Πάσχα 2012.....10-11

Ἡ πορεία ἀπό τό κατ' εἰκόνα
στό καθ' ὁμοίωσιν.....12
Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου
π. Σωτηρίου Κοσμοπούλου

Τό ὅριο ἡλικίας τῶν Ἀρχιερέων
στήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος.....16
Γεωργίου Ι. Ἀνδρουτσόπουλου

Ἡ Τακτική «Πόρτα - Πόρτα»
τῶν Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβᾶ.....19
Πρωτ. Βασιλείου Ἀ. Γεωργοπούλου

Ἀπ' τή ζωή τοῦ γηροκομείου μας.....20
Γράφει ἡ Στέλλα Τσαντουλῆ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΙΒΩΤΟΣ
ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
www.Ekatontapyliani.gr
ΚΩΔΙΚΟΣ ΕΛΤΑ: 4111

ΕΚΔΟΤΗΣ
Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης
Παροναξίας κ. Καλλίνικος

ΙΔΡΥΤΗΣ
Μακαριστός Μητροπολίτης
Παροναξίας κυρός Ἀμβρόσιος Β΄

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ
ΙΕΡΟ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ
ΠΑΝΑΓΙΑΣ
ΕΚΑΤΟΝΤΑΠΥΛΙΑΝΗΣ
844 00 Πάρος
Τηλ. 22840 21243 - 22840 24807
Fax: 22840 24401
e-mail: Ekatontapyliani@otenet.gr

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ
Πρωτ. Γεώργιος Τριαντάφυλλος
Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος Ὑρίας

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΕΩΣ - ΣΥΝΤΑΞΗ ΥΛΗΣ
Διάκ. Ἐμμανουήλ Τζιώτης

ΠΑΡΑΓΩΓΗ τυπογραφείο
Ὑστέρνι Νάουσας
Τηλ. 22840 53555, info@typoparos.gr

Φωτογραφία ἐξωφύλλου
Τό Λάβαρο τῆς Ἀναστάσεως
τοῦ Ἱ. Π. Παναγίας Ἑκατονταπυλιανῆς

Φωτογραφία ὀπισθοφύλλου
Γραφικό Κυκλαδίτικο Ἡλιοβασίλεμα
(φωτ. Γιάννη Β. Κωβαίου)

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟ

Στούς καιρούς μας, παρά τά ὅσα δεινά, ὑπάρχουν ἄνθρωποι πού ζητοῦν τήν ἀλήθεια, τή γνήσια Ὀρθοδοξία, γιά νά ξεδιψάσουν πνευματικά.

Ἐπιθυμοῦν μέ λαχτάρα καί φιλότιμο νά γνωρίσουν τήν ἀκρίβεια τῆς ἀλήθειας, τῆς ζωντανῆς πίστεως καί τοῦ βάθους τους. Δέν πρόκειται γιά σχολαστική ἀνάλυση τῶν ἀληθειῶν τῆς πίστεως, ἀλλά γιά κάθαρση τοῦ ἐσώτερου ἀνθρώπου. Εἶναι μία θεραπευτική μέθοδος, τήν ὁποία χρησιμοποιεῖ ἡ Ἐκκλησία γιά νά θεραπεύσει τόν πεσμένο ἄνθρωπο, γιά νά τόν ὁδηγήσει στόν ἁγιασμό καί τή θέωση. Αὐτός εἶναι ὁ σκοπός τοῦ ἀνθρώπου ἀλλά καί ὁ στόχος τῆς Ἐκκλησίας.

Στίς παρελθοῦσες ἑορτές ἦταν κατάμεστες οἱ ἐκκλησίες. Στό Ἅγιον Ὄρος εἰσῆλθαν τή Μεγάλη Ἑβδομάδα πέντε χιλιάδες ἄνδρες. Ἡ πίστη ζεῖ. Πίστη εἶναι τό πρῶτο βῆμα γιά νά πλησιάσουμε στόν Θεό. Δίχως τήν πίστη εἶναι ἀδύνατον νά γνωρίσουμε τόν Θεό. Χρειάζεται θεία φώτιση γιά νά γνωρίσει κανείς τά μυστήρια τοῦ Θεοῦ. Μόνο μέ τήν καθαρότητά του μπορεῖ ὁ πιστός νά γνωρίσει τόν Θεό. Ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ θά βοηθήσει τόν ἄνθρωπο νά τόν κατανοήσει καί νά τόν γνωρίσει.

Δίχως αὐτή τήν κατανόηση καί γνώση θά ἦταν δυστυχισμένος. Ὁ Θεός ὀνομάζεται πατέρας. Ὡς πλάστης, δημιουργός καί προστάτης ὅλων. Πιστεύουμε σέ τριαδικό Θεό, πού εἶναι ἡ αὐτοαγάπη. Ἡ σχέση τῶν ἁγιοτριαδικῶν προσώπων εἶναι ἡ ἀγάπη καί ἡ πηγή τῆς ἀγάπης. Ἀπό μεγάλη ἀγάπη δημιούργησε ὁ Θεός τόν κόσμο.

Ὁ ἄνθρωπος δημιουργήθηκε ἀπό τόν Πανάγαθο Θεό γιά νά μετέχει τῶν ἀγαθῶν του. Ὁ ἄνθρωπος δημιουργήθηκε κατ᾽ εἰκόνα καί ὁμοίωση τοῦ Θεοῦ. Μοιάζει μέ τόν Θεό κατά τήν ἀγάπη. Ἡ θεωρία τῆς ὡραιότητος τοῦ παραδείσου τόν ὁδηγοῦσε σέ δοξολογία καί εὐχαριστία. Ἔφθανε νά συνομιλεῖ μαζί του καθημερινά.

Ὁ ἄνθρωπος δημιουργήθηκε κόσμος τοῦ κόσμου καί ἐντελῶς ἐλεύθερος. Ἄν δέν ἦταν ἐλεύθερος, δέν θά χαιρόταν τά ἀγαθά πού τοῦ πρόσφερε. Ὁ ἄνθρωπος ὅμως ἔκανε παράχρηση τῆς ἐλευθερίας του καί ἔχασε τήν οἰκείωση τοῦ παραδείσου. Ἀποτέλεσμα τῆς ἀνταρσίας του ἦταν ὁ πόνος καί ὁ θάνατος, ἀφοῦ ζωή δίχως Θεό εἶναι θάνατος. Μέ τήν παρα-

κοή του βίωσε τόν ψυχικό θάνατο. Ἡ ἁμαρτία τοῦ στέρησε πολλά ἀγαθά.

Γιά νά βοηθήσει ὁ Θεός τόν πεσμένο ἄνθρωπο ἔγινε ἡ ἐνανθρώπηση τοῦ Χριστοῦ, ἡ σταύρωση, ἡ ἀνάσταση καί ἡ ἀνάληψη. Ἀπό ἀγάπη ὁ Θεός δέν ἄφησε τό πλάσμα στήν πτώση του. Ἔγινε ὁ Θεός ἄνθρωπος, γιά νά γίνει ὁ ἄνθρωπος θεός. Ἔπαθε ὁ ἀπαθής, γιά νά σωθεῖ ὁ ἐμπαθής. Ὁ Θεός ἔγινε σαρκοφόρος γιά νά γίνει ὁ ἄνθρωπος πνευματοφόρος. Σημαντική ἡ συμβολή τῆς Παναγίας στό ἔργο τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου.

Σῶμα τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ Ἐκκλησία καί κεφαλή της τό σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Ἡ Ἐκκλησία γεννήθηκε ἀπό τόν Χριστό καί τρέφεται ἀπό τόν Χριστό. Ἡ Ἐκκλησία φανερώθηκε στόν κόσμο τήν ἡμέρα τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς. Ἡ εἴσοδός μας στήν Ἐκκλησία γίνεται μέ τό ἅγιο βάπτισμα. Τήν Ἐκκλησία διέσπασαν οἱ διάφορες αἱρέσεις. Ἡ πίστη στήν αἰώνια ζωή εἶναι βασική καί βέβαιη. Ἡ πρώτη παρουσία τοῦ Χριστοῦ ἔγινε ταπεινά στή Βηθλεέμ. Ἡ Δεύτερη Παρουσία τοῦ Χριστοῦ θά γίνει ἔνδοξα καί κανένας ἄνθρωπος δέν γνωρίζει σίγουρα πότε θά γίνει. Οἱ δίκαιοι θά εὐφραίνονται αἰώνια καί οἱ ἀμετανόητοι θά δυστυχοῦν αἰώνια. Ὁ Θεός εὐλογεῖται στόν ναό. Κάθε ναός εἶναι κομμάτι τοῦ οὐρανοῦ στή γῆ. Εἶναι ἀπαραίτητος ὁ ἐκκλησιασμός καί ἡ μυστηριακή ζωή.

Οἱ εἰκόνες παρουσιάζουν αὐτούς πού πρίν ἀπό ἐμᾶς θεώθηκαν καί μᾶς ἐμπνέουν. Ὁ σταυρός εἶναι σχῆμα δυνάμεως κι εὐλογίας. Τά τίμια λείψανα πηγές ἁγιασμοῦ κι ἐμπνεύσεως. Ἡ θεία λειτουργία εἶναι τό μυστήριο τῶν μυστηρίων, ἡ μυστηριακή ἀναβίωση τῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ, ἡ βρώση καί ἡ πόση τοῦ σώματος καί τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ, ἡ μυστική ἕνωση μέ τόν Χριστό. Τά μυστήρια εἶναι τοῦ βαπτίσματος, τοῦ χρίσματος, τῆς ἱεροσύνης, τῆς ἐξομολογήσεως, τοῦ γάμου, τῆς Θείας Εὐχαριστία καί τοῦ ἱεροῦ εὐχελαίου.

Ἡ ζωή τῆς ἀσκήσεως, τῆς προσευχῆς, τῆς μετανοίας ἀποτελοῦν τήν ὀρθόδοξη πνευματικότητα. Ὁ Θεός μᾶς προσκαλεῖ νά γίνουμε κατά χάρη θεοί. Σκοπός τῆς ζωῆς μας εἶναι ἡ θέωση. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ὁ κύριος χῶρος τῆς θεώσεως. Τό ἔλεος καί τή χάρη ἑλκύουμε μέ τό ταπεινό φρόνημα. Ἡ ἔπαρση μόνο γκρεμίζει. Ἡ ταπείνωση ἀνυψώνει καί λυτρώνει. Ὁ Χριστός ταπεινώθηκε γιά νά ἀνέλθουμε ἐμεῖς. Οἱ ἀγέρωχες μυροφόρες εἶχαν μεγάλη ἀγάπη καί γνήσια ταπείνωση καί ἀξιώθηκαν πρῶτες νά δοῦν τόν ἀνοιχτό τάφο τοῦ Σωτῆρος καί Λυτρωτή Χριστοῦ.

Μοναχοῦ Μωυσέως, Ἁγιορείτου

Πρός Τούς εὐσεβεῖς Χριστιανούς Τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Παροναξίας

«Χριστός γάρ ἐγήγερται, εὐφροσύνη αἰώνιος...»

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ὁ Ἀναστημένος Κύριός μας καί ἡ ἔνδοξη Του Ἀνάσταση, ἀποτελοῦν τήν αἰώνια εὐφροσύνη μας, τήν πραγματική χαρά μας!

Τό «ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ» πού εἶναι ὁ λαμπρότερος καί ἐπισημότερος ὕμνος τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀντηχεῖ παντοῦ ὡς χαιρετισμός καί προσφώνηση, ὡς παιάνας καί σύμβολο χαρᾶς.

Καί ἡ Ἐκκλησία μας λαμπροφοροῦσα πανηγυρίζει σήμερα τόν θρίαμβο τοῦ Ἐσταυρωμένου, τήν συντριβή τοῦ θανάτου, τήν ἐπανασύνδεση τοῦ ἀνθρώπου μέ τόν Θεό καί τήν αἰώνια Ζωή.

Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Ζωοδότου εἶναι τό πλέον χαρμόσυνο γεγονός, εἶναι τό κατ΄ ἐξοχήν θαῦμα, ἀφοῦ ἀποδεικνύει τόν Χριστό ζωντανό, ὡς Θεό καί Κύριο τῆς ζωῆς καί τοῦ θανάτου. Ἐάν ὅλη ἡ ἐπίγεια ζωή τοῦ Κυρίου μας ἀναλώθηκε στήν διακονία τοῦ πάσχοντος καί πεφορτισμένου ἀνθρώπου καί τήν ἀπαλλαγή του ἀπό τό κακό καί τήν ἁμαρτία πού εἶναι ἡ αἰτία τοῦ πόνου καί τῆς θλίψεως, ἐάν τήν ἀφιέρωσε στήν θεραπεία τῶν ἀσθενῶν καί ἀνακούφιση τῶν καμνόντων, ἐάν τέλος τήν ἐθυσίασε στόν Σταυρό γιά νά μᾶς χαρίσει τήν ζωή καί τήν χαρά τῆς αἰωνιότητας, πολύ περισσότερο μέ τήν Ἀνάστασή Του ἔγινε πρόξενος νέας ζωῆς καί

πραγματικῆς χαρᾶς.

Πολύ ὀρθά λοιπόν τό Πάσχα χαρακτηρίζεται ὡς ἑορτή χαρμόσυνη καί λαμπροφόρα, ἀφοῦ εἶναι ἡ κατ΄ ἐξοχήν ἑορτή τῆς χαρᾶς. Ἑπομένως, ὅσοι ἐμβαθύνουν στό μεγάλο γεγονός τῆς Θείας Ἀναστάσεως καί συμμετέχουν ψυχικά σ΄αὐτό, θά νοιώθουν τήν πραγματική, τήν χριστιανική χαρά νά ξεχειλίζει μέσα στήν πιστεύουσα καρδιά τους. Δέν μπορεῖ νά μήν αἰσθάνεται τήν χριστιανική χαρά αὐτός πού πιστεύει συνειδητά ὅτι ὁ Ἀναστημένος Χριστός μᾶς ἐλευθέρωσε ἀπό τήν σκλαβιά τῆς ἁμαρτίας καί μᾶς ἄνοιξε διάπλατα τήν πύλη τῆς αἰωνιότητας.

Ἐάν ὁ ἄνθρωπος πιστεύει πραγματικά στόν Ἀναστημένο Κύριό μας καί ἔχει οὐσιαστική ἕνωση μαζί Του, τότε ἔχει πάντοτε τήν πραγματική χαρά, ἀφοῦ κατά τόν Ἱερό Χρυσόστομο, «ὁ ἐν Θεῷ ὤν, ἀεί χαίρει».

Ὁ ἐπουράνιος Πατέρας μας ἀπαιτεῖ νά ἔχουμε υἱκή ἐμπιστοσύνη στήν ἀγάπη Του γιά μᾶς καί στήν πατρική Του πρόνοια, καθώς τά φρόνιμα παιδιά ἐμπιστεύονται στήν ἀγάπη καί στήν προστασία τοῦ πατέρα τους. Καί ἡ ἐμπιστοσύνη στήν πρόνοια τοῦ Θεοῦ δίνει στήν ψυχή θάρρος καί ἐλπίδα, γαλήνη καί χαρά.

Πῶς μπορεῖ νά βιώσει τήν γνήσια, τήν ἀναστάσιμη χαρά ὁ ὀλιγόψυχος ἄνθρωπος πού ζεῖ καί κινεῖται σάν νά μήν ὑπάρχει Ἀνάσταση, σάν νά μήν ὑπάρχει Θεία πρόνοια;

Ἐάν θέλουμε νά βιώνουμε σέ καθημερινή βάση τήν χαρά τῆς Ἀναστάσεως, ἄς μένουμε ἑνωμένοι μέ τόν Ἀναστάντα Κύριό μας, καί ἔτσι νά καρποφοροῦμε σέ καρπούς ἀγάπης, καλωσύνης, ταπεινώσεως καί κάθε ἐν Χριστῷ ἀρετῆς.

Ὁ Αἰώνιος Νικητής τοῦ θανάτου προβάλλει Ὡραῖος καί ὁπλίζει διαχρονικά μέ θάρρος, μέ ὑπομονή καί τόλμη τούς δειλούς καί ἀδυνάτους. Οἱ πτωχοί καί ταπεινοί, ἀλλά καί πιστοί συσπειρώνονται γύρω Του. Γίνεται ἀγαπητότερος καί οἰκειότερος γιά ὅλους μας! Γιατί τόν ζοῦμε ὅλοι οἱ πιστοί ὡς Ζωή, ὡς ἀληθινή Χαρά, ὡς ἀναφαίρετο Ἀγαθό, ὡς Ἀγάπη, ὡς Σωτηρία καί Λύτρωση, ὡς Πόθο, ὡς Ἰδεῶδες, ὡς Πρότυπο καί ὡς λατρευτικό Πρόσωπο, ὡς τό ΠΑΝ!

Ὁ Πανάγιος καί Ζωοδόχος Τάφος δέν φοβίζει, ἀλλά χαροποιεῖ. Δέν παραλύει, ἀλλά ζωογονεῖ. Δέν ἀποσυνθέτει, ἀλλά ἀφθαρτίζει. Καί ὡς ἄσβεστη ἑστία φωτός ἀκτινοβολεῖ ΦΩΣ καί ὡς πηγή ἀείζωος ἀναβλύζει ΖΩΗ καί καταλαμπρύνει τούς λαούς.

Ἡ Ἀνάσταση ὁμορφαίνει τήν ζωή καί τήν διαποτίζει μέ μιά ἀνέκφραστη γλυκύτητα. Καί ἐμεῖς ἑορτάζοντας μέ τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ καί πάλι τό Ἅγιο Πάσχα, ἄς γνωρίσουμε τήν δύναμη τοῦ μυστηρίου καί ἄς μάθουμε πρός χάριν ποίου ἀπέθανε ὁ Χριστός ὅπως μᾶς προτρέπει καί ὁ Θεῖος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος.

Ἄς προσπεράσουμε τίς ἀρνητικές συγκυρίες καί τά ὅποια προβλήματά μας, ἄς χαροῦμε σήμερα τήν Ἀνάσταση τοῦ Λυτρωτῆ καί Σωτήρα μας Χριστοῦ. Καί ἄς μή ξεχνοῦμε, ὅτι τό κοσμοσωτήριο καί κοσμοχαρμόσυνο αὐτό γεγονός ταυτίζεται μέ τήν ἐλπίδα, τήν προσμονή καί τήν προοπτική τῆς πραγματώσεως κάθε ὡραίας καί εὐγενικῆς μας προσπάθειας, ἐν μέσῳ μάλιστα τῶν πολλῶν συγχρόνων ἀβεβαιοτήτων, προβλημάτων καί ἀνησυχιῶν.

Ἄνω σχῶμεν τάς καρδίας! Ζῆ Κύριος ὁ Θεός!

Εὔχομαι ὁλόψυχα ἀδελφοί μου, ἡ χάρη, ἡ χαρά, ἡ δύναμη καί ἡ ἐλπίδα τῆς Ἀναστάσεως νά σᾶς πλημμυρίζουν πάντοτε.

Τό ἴδιο εὔχομαι καί σέ ὅλους τούς ἐγγύς καί τούς μακράν, τούς ἀποδήμους καί τούς ταξιδεύοντες καί τούς ἀπανταχοῦ εὑρισκομένους προσφιλεστάτους Ναξίους, Παρίους καί Ἀντιπαρίους.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΟΥ!

Ὁ Ἐπίσκοπός σας

† ὁ Παροναξίας Καλλίνικος

Ἡ Ἑορτή τοῦ Ἁγίου μας Ἀρσενίου

Μέ λαμπρότητα καί συμμετοχή πλήθους εὐλαβῶν προσκυνητῶν ἑορτάστηκε κι ἐφέτος ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου καί θεοφόρου πατρός ἡμῶν Ἀρσενίου τοῦ ἐν Πάρῳ ἀσκήσαντος, τοῦ Θαυματουργοῦ.

Τή Δευτέρα 30 Ἰανουαρίου, παραμονή τῆς ἑορτῆς, ἐτελέσθη στό καθολικό τῆς ἱστορικῆς Ἱερᾶς Μονῆς Χριστοῦ Δάσους, ὁ μικρός Ἑσπερινός καί στή συνέχεια μεταφέρθηκε μέ πομπή ἡ Τιμία Κάρα τοῦ Ἁγίου μας, στόν νέο περικαλῆ Ἱερό Προσκυνηματικό του Ναό, ὅπου καί ἐτελέσθη ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἑσπερινός χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ. Καλλινίκου.

Ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς καί μετά τήν ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου ἐτελέσθη ἡ Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία, ὑπό τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου καί ἀκολούθησε ἡ Λιτάνευση τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος τοῦ Ἁγίου πέριξ του Ἱεροῦ Ναοῦ.

Μία ἑβδομάδα ἀργότερα, ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας, ὁ ὁποῖος εἶχε μεταβεῖ στήν Ἀθήνα, τέλεσε τήν Πανηγυρική Θεία Λειτουργία στόν Ἱερό Ναό Μεταμορφώσεως Σωτῆρος Μοσχάτου, ὅπου οἱ ἐν Ἀθήναις Παριανοί, πανηγυρίζουν τή μνήμη τοῦ Ἁγίου μας Ἀρσενίου.

Καί ἐδῶ ἡ συμμετοχή τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ μας ἦταν μεγάλη. Ἐκτός τῶν Παριανῶν, παρέστησαν καί ἄλλοι πιστοί, οἱ ὁποῖοι τίμησαν τή μνήμη τοῦ Ἁγίου καί ζήτησαν τίς πρεσβεῖες του γιά τίς δυσκολίες πού ἀντιμετωπίζουν στή ζωή τους.

Ἡ πανήγυρις τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς στήν Παροικία

Ἐτελέσθη καί φέτος μέ ἰδιαίτερη λαμπρότητα ἡ πανήγυρις τοῦ Ἱεροῦ Ἐνοριακοῦ Ναοῦ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς τήν Παρασκευή τῆς Διακαινησίμου παρουσία πλήθους Ἱερέων κατά τό Ἑσπερινό τῆς Πέμπτης ἀλλά καί κατά τή Θεία Λειτουργία τῆς κυριωνύμου Ἡμέρας.

Κατά τήν λιτάνευση τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος παρέστησαν ὅλες οἱ ἀρχές τοῦ τόπου, Ὁ Διοικητής τοῦ Α.Τ. Πάρου, Ὁ Λιμενάρχης Πάρου καθώς τήν εἰκόνα σηκώνουν ἄνδρες τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος, ἐνῶ τιμές ἀπέδωσε καί ἡ Φιλαρμονική τοῦ Δήμου Πάρου.

Μετά τό πέρας τῆς λιτανείας ὅλος ὁ κόσμος κεράστηκε στόν μπουφέ πού ἔστησαν οἱ κυρίες τῆς Ἐνορίας μας, οἱ ὁποῖες καί προσέφεραν τά ἐδέσματα.

Ἡ Ἑορτή τοῦ Ἁγίου Νικολάου τοῦ Πλανά

Τήν Πέμπτη 1 Μαρτίου 2012 τό ἀπόγευμα, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας χοροστάτησε στόν Πανηγυρικό Ἑσπερινό καί κήρυξε τόν Θεῖο Λόγο στόν Πανηγυρίζοντα Ἱερό Ναό Ἁγίων Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου καί Νικολάου τοῦ Πλανά τῶν Ναξίων πόλεως Νάξου, ἐπί τῇ μνήμῃ τοῦ Ἁγίου Νικολάου τοῦ Πλανά τοῦ Ναξίου μέ τήν συμμετοχή πλειάδος Ἱερέων τῆς Νάξου.

Τήν Παρασκευή 2-3-2012 ἑορτή τοῦ Ἁγίου Νικολάου τοῦ Πλανά, τέλεσε τήν Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία στόν αὐτό Ἱερό Ναό μέ τή συμμετοχή ὅλων σχεδόν τῶν Ἱερέων τῆς Νάξου καί τήν παρουσία τῶν Τοπικῶν Ἀρχῶν τῆς Νήσου. Τόν Θεῖο Λόγο κήρυξε ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος π. Νικόλαος Σιγάλας, Γενικός Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος τῆς Ι. Μητροπόλεως Θήρας, Ἀμοργοῦ καί Νήσων.

Μετά τό πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας πραγματοποιήθηκε ἡ Λιτάνευση τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος, τοῦ Ἱεροῦ Λειψάνου καί τοῦ Τιμίου Ξύλου.

Ἡ Πανήγυρις τῆς Παναγίας τῆς Ἀργοκοιλιωτίσσης

Τήν Παρασκευή 20 Ἀπριλίου 2012, ἑορτή τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας προεξῆρχε τοῦ Ὄρθρου καί τῆς Θείας Λειτουργίας στόν νεόδμητο, μεγαλοπρεπῆ Ἱερό Ναό τοῦ μεγάλου Παναξιακοῦ Προσκυνήματος τῆς Παναγίας τῆς Ἀργοκοιλιωτίσσης καί ἀπηύθυνε ἑορταστικό χαιρετισμό καί εὐχές πρός τά πλήθη τῶν προσκυνητῶν πού συνέρρευσαν (ὁδοιπορώντας πολλοί γιά ἐκπλήρωση τάματος μέχρι καί 5 - 6 ὧρες) γιά νά τιμήσουν τό πάνσεπτο Πρόσωπο τῆς Παναγίας μας.

Συγχρόνως ἀπηύθυνε ἔκκληση πρός τούς παρευρεθέντες Βουλευτές τοῦ Νομοῦ καί λοιπούς τοπικούς παράγοντες γιά στήριξη καί ἐνίσχυση τοῦ μεγάλου καί δύσκολου ἔργου τῆς ὁλοκληρώσεως τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματικοῦ Ναοῦ, πού ἀποτελεῖ ὄνειρο ὅλων τῶν Ναξίων.

Ἀκολούθησε ἡ Λιτανεία τῆς Σεπτῆς Εἰκόνας τῆς Παναγίας μας πρός τόν Ναό τῆς Εὑρέσεως ὅπου καί ἐψάλη Δέηση.

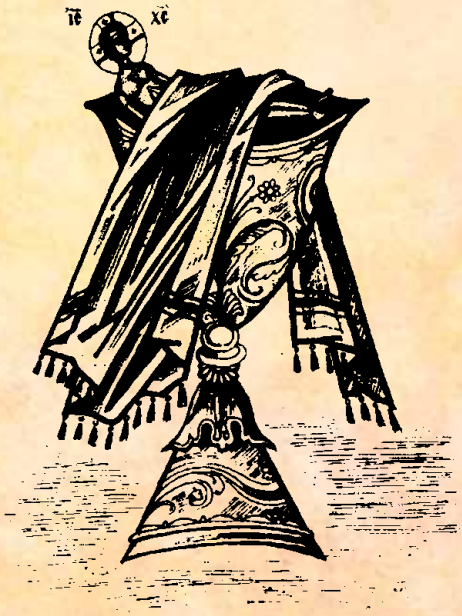
Οἱ ὁμιλίες πού πραγματοποιήθηκαν κατά τούς Κατανυκτικούς Ἑσπερινούς τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς στό Ἱερό Προσκύνημα τῆς Παναγίας μας

26 Φεβρουαρίου - ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ:
Ἀρχιμανδρίτης Νικόδημος Σαραντόπουλος
Ἱεροκήρυξ Ἱ. Μ. Παροναξίας
ΘΕΜΑ: «**ΝΗΣΤΕΙΑ ΚΑΙ ΣΥΓΧΩΡΗΤΙΚΟΤΗΤΑ, ΟΙ ΠΥΛΕΣ ΕΙΣΟΔΟΥ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗ**»

4 Μαρτίου - ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ
Ἀρχιμανδρίτης Πολύκαρπος Μπόγρης
Γραμματέας Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς τῆς Νεότητας
ΘΕΜΑ: «**ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ**»

11 Μαρτίου - ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ - ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΠΑΛΑΜΑ
Ἀρχιμανδρίτης Νεκτάριος Καλύβας
Ἱεροκήρυξ Ἱ. Μ. Φωκίδος
ΘΕΜΑ: «**ΑΓΙΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ο ΠΑΛΑΜΑΣ - ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ & ΘΕΟΛΟΓΙΑ**»

18 Μαρτίου - ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ
Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Παροναξίας
κ. Καλλίνικος
ΘΕΜΑ: «**ΣΤΑΥΡΟΣ, ΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΒΙΟΥ ΜΟΥ**»

25 Μαρτίου - ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ - ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
Ἀρχιμανδρίτης Ἐπιφάνιος Καραγεῶργος
Γενικός Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος
Ἱ. Μ. Αἰτωλίας καί Ἀκαρνανίας
ΘΕΜΑ: «**Η ΚΛΙΜΑΚΑ ΤΩΝ ΑΡΕΤΩΝ**»

1 Ἀπριλίου 2011- ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ - ΜΑΡΙΑΣ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΙΑΣ
Ἀρχιμανδρίτης Σωτήριος Κοσμόπουλος
Πρωτοσύγκελλος Ἱ. Μ. Σάμου καί Ἰκαρίας
ΘΕΜΑ: «**Η ΠΟΡΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΤ' ΕΙΚΟΝΑ ΣΤΟ ΚΑΘ' ΟΜΟΙΩΣΙΝ**»

ΩΤΑΥΚΥΜΟΥΕΑΡ

Ἡ πορεία ἀπό τό κατ᾽ εἰκόνα στό καθ᾽ ὁμοίωσιν

Ἀπόσπασμα ἀπό τήν ὁμιλία τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου π. Σωτηρίου Κοσμοπούλου στόν Στ΄ Κατανυκτικό Ἑσπερινό (1η Ἀπριλίου 2012) στό Ἱερό Προσκύνημα τῆς Παναγίας μας

...Ὁ Θεός ἔπλασε τόν ἄνθρωπο κατά τήν εἰκόνα καί κατά τήν ὁμοίωσή Του. Δηλαδή τοῦ ἐνεφύσησε τήν πνοή Του, τό πνεῦμα Του, τόν πλούτισε μέ ψυχή νοερά, λογική, ἐλεύθερη, αὐτεξούσια καί αὐτοδιάθετη. Εἶχε τή δυνατότητα ὁ ἄνθρωπος νά κινεῖται πρός τό ἀγαθό καί κάνοντας καλή χρήση τοῦ αὐτεξουσίου του νά παραμείνει γιά πάντα στήν ὡραιότητα τοῦ Παραδείσου καί νά μήν πεθάνει ποτέ. Ὅμως δέν ἐκτίμησε τήν ἐλευθερία του καί εὔκολα ἀντάλλαξε τά ἀνεκτίμητα δώρα τῆς ἀρχέγονης δικαιοσύνης τοῦ Θεοῦ μέ τίς ὑποσχέσεις τοῦ διαβόλου. Αὐτοδιατέθηκε στόν διάβολο μέ ἀποτέλεσμα νά χάσει τόν παράδεισο καί νά ἐξορισθεῖ πάνω σ᾽ αὐτή τή γῆ κερδίζοντας μόνο τόν θάνατο, ὅπως γράφει μέ πόνο ὁ Μ. Βασίλειος στήν ἁγία Ἀναφορά τῆς θείας Λειτουργίας του. Προπάντων ἔπαυσε νά ἀναγνωρίζει τή ζωή του πάνω στό χῶμα ἀπό τό ὁποῖο δημιουργήθηκε, γιατί ἀμαυρώθηκε, δηλ. μαύρισε ἡ κατ᾽ εἰκόνα τοῦ Θεοῦ δημιουργία του καί συνεπῶς χάθηκε ἡ προοπτική του νά ὁμοιωθεῖ στόν Θεό κατά χάριν. Σκιάσθηκε ἀπό τήν ἁμαρτία ἡ κοινωνία του μέ τόν Θεό καί ὅπως σέ μία μαυρισμένη εἰκόνα δέν διακρίνεται τό εἰκονιζόμενο πρόσωπο, ἔτσι κι ὁ ἄνθρωπος ἀδυνατοῦσε πλέον νά διακρίνει τόν Θεό στήν καρδιά του. Διαγράφτηκε ἀπό την ψυχή του ἡ προοπτική τῆς αἰωνιότητας. Κατέστη ἀνήμπορος νά μετανοήσει, νά ἐπανορθώσει τό σφάλμα του, καθώς ὁ διάβολος μπέρδεψε τήν πυξίδα τῆς ζωῆς Του προσανατολίζοντάς την λανθασμένα στό φθαρτό σῶμα καί ὄχι στήν κατά χάριν αἰώνια ψυχή.

Ὅταν ἦλθε το πλήρωμα τοῦ χρόνου ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός ἔλυσε τό δράμα τῆς ἀνθρωπότητος, «γενόμενος ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καί Μαρίας τῆς Παρθένου» ἄνθρωπος, ἀναδεχόμενος ὅλο τόν καημό τῆς ἀνθρώπινης φύσης, πλήν τῆς ἁμαρτίας. Η ἐνανθρώπησή του ἀναδημιουργεῖ τόν ἄνθρωπο, φανερώνει τόν νέο Ἀδάμ. Ὁ Θεάνθρωπος πλέον Χριστός «ἡ εἰκών τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀοράτου» ἐπανορθώνει τό κατ᾽ εἰκόνα καί ἀναδεικνύεται ὁ κατεξοχήν μεσίτης μεταξύ Θεοῦ καί ἀνθρώπων, ὁ δίαυλος τῆς ἀμφίδρομης Θεανθρώπινης κοινωνίας.

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος μέ ἕνα ὑποθετικό διάλογο μεταξύ τοῦ Χριστοῦ καί τοῦ ἀνθρώπου μᾶς ἑρμηνεύει παραστατικά αὐτή τή μεγάλη ἀλήθεια τῆς πίστεώς μας.

«Δέν σέ ἐφύτευσα στόν Παράδεισο, ἐρωτᾶ ὁ Χριστός; Ναί, ἀπαντᾶ ὁ ἄνθρωπος. Καί πῶς ξέπεσες ἀπό ἐκεῖ; Ἦλθε ὁ διάβολος καί μέ πῆρε ἀπό τόν παράδεισο. Φυτεύθηκες στόν Παράδεισο καί ὁ διάβολος σέ ἔβγαλε ἔξω ἀπό αὐτόν. Κοίταξε τώρα, λέει ὁ Χριστός, μέ τήν ἐνανθρώπησή μου σέ φυτεύω στόν ἑαυτό μου καί ἐγώ σέ βαστάζω. Γιατί; Διότι δέν τολμᾶ ὁ διάβολος νά προσέλθει σέ ἐμένα. Ὁ Ποιμένας βαστάζει καί ὁ λύκος δέν ἔρχεται. Σέ ἐφύτευσα στόν ἑαυτό μου καί προσέρχεται ὁ διάβολος γιά νά σέ πάρει καί νικιέται.»

Μέ πιό ἁπλά λόγια, ἦλθε ὁ Χριστός στή γῆ, καθάρισε τήν κατ᾽ εἰκόνα δημι-

ουργία μας ἀπό τή βρωμιά τῆς ἁμαρτίας καί ἄνοιξε τόν δρόμο γιά νά ὁμοιωθοῦμε κατά χάριν μέ τόν Θεό.

Μετά τόν Χριστό ὁ ἄνθρωπος δέν μοιρολογᾶ τό χαμένο Παράδεισο, ἀλλά ἀγωνίζεται γιά τήν ἐπάνοδο καί παραμονή του στό νέο παράδεισο, τήν Ἐκκλησία, στό μυστικό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Ἐκεῖνος εἶναι ὁ νέος Παράδεισος, πού μέ τήν ἐνσάρκωσή του γίνεται τό σῶμα τῆς παραδείσιας ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ νέα ἀδιάσπαστη ἕνωση Θεοῦ καί ἀνθρώπων. Στό θεανθρώπινο τόπο τῆς Ἐκκλησίας, στήν Χώρα τοῦ Ἀχωρήτου πού κατακλύζεται ἀπό τήν δωρεά τοῦ Χριστοῦ καί τά χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐπιτυγχάνεται ἡ ἀποκατάσταση τοῦ ἀνθρώπου, μέσα ἀπό τόν ἐγγυημένο δρόμο τῆς μετανοίας, πού διατηρεῖ τήν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ καθαρή ἀπό τήν ἀσχήμια τῆς ἁμαρτίας καί τό ζοφερό τοῦ θανάτου.

Βέβαια ὁ διάβολος διατηρεῖ τή δυνατότητά του νά ἐπηρεάζει μέ πειθώ καί μέ δόλο τόν ἄνθρωπο. Προσβάλλει τόν ἄνθρωπο μέ τόν λογισμό καί προσπαθεῖ νά τόν πείσει νά πιάσει κουβέντα μαζί του. Ἡ ἐπιτυχία του διαφαίνεται, ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἀρχίζει νά προβληματίζεται καί ἀμφιταλαντευόμενος διαπραγματεύεται καί πάλι τό αὐτεξούσιό του. Καί συνήθως ἐπαναλαμβάνεται ἡ ἱστορία τῶν πρωτοπλάστων καί ὑποδουλώνεται ὁ ἄνθρωπος μέσα ἀπό τήν ἁμαρτία στόν διάβολο. Ἡ προσπάθεια τοῦ ἀγωνιζομένου Χριστιανοῦ ὀφείλει νά ἐπικεντρώνεται στήν ἐγρήγορση ἔναντι τοῦ διαβόλου. Ἐκεῖνος ἐπιβουλεύεται τό δῶρο τῆς ἐλευθερίας τοῦ Θεοῦ πρός τόν ἄνθρωπο. Δέν σταματᾶ νά ἐργάζεται γιά τόν χωρισμό κάθε ψυχῆς ἀπό τόν Θεό μέ δύο κυρίως τρόπους. Εἴτε παρακινεῖ τόν ἄνθρωπο νά ἁμαρτήσει μέ ἀφορμή τά πάθη, τίς ἀδυναμίες καί τά ἐλαττώματά του, τά ὁποῖα χρησιμοποιεῖ ὡς δόλωμα γιά πρόσκαιρη ἡδονή καί ἄνεση. Εἴτε μολύνει τήν σχέση του μέ τόν Χριστό καί τήν ζωή τῆς Ἐκκλησίας, ἐκμεταλλευόμενος τήν χαλαρή, ἀδύναμη κι ἄψαχτη πίστη του. Βάζει στό δρόμο γιά τό Θεό, πινακίδες μέ δεισιδαιμονίες, προλήψεις καί κάθε εἴδους ἀνόητη θρησκοληψία, ὅπως τά κάθε εἴδους ξεματιάσματα, οἱ χάντρες καί τά φυλαχτά, ὡς καί συνταγές γιά εὔκολη καί ἀνώδυνη εὐημερία, πείθοντας, πώς ἡ ἀναμενόμενη ὑγιεία καί ἡ προσδοκώμενη εὐτυχία ὀφείλεται σέ αὐτά.

Ἀλήθεια τί σημαίνει εὐτυχία; μία λέξη πού δέν θά συναντήσει ποτέ κανείς μέσα στή ζωή τῆς Ἐκκλησίας. Οὔτε σέ ὕμνους, οὔτε σέ πατερικά συγγράμματα. Μόνο μία συνώνυμη βρίσκουμε τήν εὐδαιμονία, πού καί αὐτῆς ἡ ἐτυμολογία παραπέμπει σέ ἀμφιλεγόμενη πορεία, πού λανθάνει ἦθος δαιμονικό. Κι ὅμως λέξεις ὅπως εὐτυχία καί καλή τύχη χρησιμο-

ποιοῦνται κατά κόρον ἀπό ὅλους μας. Ἡ Ἐκκλησία ὅλα ὅσα εὐχόμαστε ὅμως τά ἀφήνει στήν πρόνοια τοῦ Θεοῦ καί τά ἐμπεριέχει στή λέξη Χριστός.

Παρασυρόμενος ἀπό τόν διάβολο ὁ ἄνθρωπος κηνυγᾶ τήν εὐτυχία, σάν ἀπώτερο στόχο ξεχνᾶ νά ζεῖ τήν οὐσία τῆς ζωῆς ὅπως τοῦ τήν χαρίζει ὁ Θεός, καί παραθεωρεῖ, πώς εὐτυχία μπορεῖ νά γίνει ἡ καθημερινή ὑπέρβαση δυσκολιῶν μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ. Κάνει ἐκπτώσεις στή πνευματική ζωή, ὅπως τόν συμβουλεύει ὁ διάβολος, γιατί πιστεύει στό κέρδος τῆς συναλλαγῆς του μ᾽αὐτόν. Οἱ ἐκπτώσεις ὅμως δέν ἔχουν κέρδος παρά μόνο κινοῦν τήν ἀγορά, μέ τραγικό ἀποτέλεσμα νά ἀπομακρύνεται ὁ ἄνθρωπος ἀπό τή χάρη τοῦ Θεοῦ καί νά γίνεται εὔκολη λεία πρός κέρδος τοῦ διαβόλου.

Ἄν ὅμως ἀντιληφθεῖ τήν πονηριά του καί ἐλεύθερα ἐπιλέξει νά παραμείνει μακρυά του, ἔστω καί μετά τή διάπραξη τῆς ἁμαρτίας, τότε ἐνεργοποιεῖ τήν μετάνοια. Ἡ νηστεία καί ἡ προσευχή βοηθοῦν τήν μετάνοια νά ἐξελιχθεῖ εὐκολώτερα, νά μήν μείνει μία ἁπλή μεταμέλεια, ἀλλά νά φθάσει στό βάθος τῆς ψυχῆς καί νά γίνει ἀλλαγή τρόπου ζωῆς, ὥστε μέ τήν δύναμη τοῦ Χριστοῦ ὁ ἄνθρωπος καθίσταται πραγματικά ἐλεύθερος, καθαρή καί φωτεινή εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ. Καί ὅπως φροντίζουμε τήν ξύλινη εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ νά εἶναι καθαρή καί στολισμένη μ' ἕνα κανδήλι νά τήν φωτίζει, ἔτσι νά ἐπιμελούμαστε καί τήν καρδιακή εἰκόνα Χριστοῦ, ὥστε νά εἶναι καθαρή μέ τήν μετάνοια, στολισμένη μέ τίς ἀρετές καί ὁλόφωτη ἀπό τό κανδήλι τῆς πίστεώς μας πού θά ἀντλεῖ καί θά ἀνανεώνει τό λάδι του ἀπό τή μυστηριακή ζωή τῆς Ἐκκλησίας.

Τά πάντα στήν Ἐκκλησία εἶναι Χριστός, «διότι μέσα στήν θεϊκή του παρουσία καί ἀγαθότητα ζοῦμε καί κινούμαστε καί ὑπάρχουμε», ὅπως τονίζεται στίς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων. Τά πάντα τελοῦνται ὑπό τοῦ Χριστοῦ καί ἐν Χριστῷ. Ἀπό τήν ἀρχή ὡς τό τέλος τῆς ζωῆς του ὁ ἄνθρωπος σώζεται μόνον ὅταν ὑπάρχει καί ἀγαπᾶ ἐν Χριστῷ.

Τοῦτο εἶναι καί τό νόημα τῆς ἄσκησης στή ζωή μας. Ἡ εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ καθαρή στήν καρδιά μέ τήν ἄσκηση, πού γίνεται γιά τόν πόθο τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ ἄσκηση μέσα στήν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία ἐπέχει θέση πνευματικῆς θυσίας, πού γίνεται ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ γιά νά ἑλκύσει τή χάρη καί τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Δέν εἶναι ἀνθρώπινο ἐπίτευγμα δηλαδή, ἀλλά ἀποτέλεσμα θεανθρώπινης συνεργασίας, ὅπου ὁ ἄνθρωπος κοπιάζει καί ὁ Θεός τελειώνει τό ἔργο. Μόνο μέ τήν ἄσκηση στή ζωή μας ἀποδεικνύουμε ὅτι ἀποδεχόμαστε τή σωτηρία, πού μιά γιά πάντα μᾶς ἐξασφάλισε ὁ Χριστός. ὅταν ὅμως ἡ ἄσκηση δέν γίνεται γιά τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, τότε νά ἔχουμε κατά νοῦ, ὅτι ὅσο αὐστηρή κι ἄν ὑπάρξει παραμένει ἀτελής, ἐξαντλεῖται στά μέσα καί ἐγκαταλείπει τόν σκοπό, πού δέν εἶναι ἄλλος παρά νά φθάσουμε στήν ταπείνωση. Μέσα ἀπό τήν ταπείνωση νά φθάσουμε στήν ἀγάπη καί ἐκεῖ νά βροῦμε τό Θεό τῆς σωτηρίας μας. Μήν ξεχνᾶμε, πώς ὁ Διάβολος εἶναι ὁ μεγαλύτερος «ἀσκητής»! Δέν τρώει, δέν κοιμᾶται, ἀλλά ὅμως παραμένει διάβολος, γιατί δέν γνωρίζει νά προσεύχεται, νά ταπεινώνεται καί νά ἀγαπᾶ παραμένοντας στήν κόλασή του. Καί ἐπειδή ἡ ἀρετή καί ἡ κακία εἶναι ἀμφίθυροι, εἶναι δηλαδή δίπλα δίπλα οἱ πόρτες τους, χρειάζεται πολλή διάκριση γιά νά εἰσέλθεις ἀπό τήν σωστή πόρτα.

Ὅπως λέγει ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς «ἐκεῖνο πού μᾶς σώζει τελικά δέν εἶναι οὔτε ἡ νηστεία, οὔτε ἡ ψαλμωδία,

οὔτε ἡ προσευχή ἀπό μόνα τους, ἀλλά τό νά γίνονται αὐτά ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ...ὅταν ἡ διάνοια ἀτενῶς βλέπει μέ ἀφοσίωση καί προσοχή καί γιά νά τόν βλέπει νηστεύῃ καί ψάλλει καί προσεύχεται*». Αὐτή δέ ἡ "ἀτενής ἐνόραση" τοῦ Θεοῦ καί ἡ καύση τῆς καρδίας (Λουκ. κβ΄ 32) ἐν ὄψει μάλιστα τῆς Θείας Κοινωνίας εἶναι ἀκριβῶς αὐτό πού δίνει ἕνα ἐντελῶς διαφορετικό νόημα σέ κάθε στιγμή τῆς ἡμέρας πού πέρασε καί ἀποτελεῖ τήν σταυραναστάσιμη ἐκείνη γεύση πού αὐξάνει τόν πόθο τῶν χριστιανῶν γιά περισσότερη χριστοποίηση τῆς ζωῆς τους "ὅτι χρηστός ὁ Κύριος" (Ψαλ. λγ΄ 9).

Ὀφείλουμε ἡ φροντίδα γιά τήν ψυχή μας νά ἀποτελεῖ το πρώτιστο μέλημά μας ἔναντι τῆς ἀγωνίας γιά τά ὑλικά ἀγαθά. Ἔχουμε συνηθίσει νά περιποιούμαστε τό σῶμα εἰς βάρος τῆς ψυχῆς. Ξεχνᾶμε πώς μέ τό βάπτισμά μας ἔχουμε ντυθεῖ τόν Χριστό, γεγονός πού συνεπάγεται ἔγνοια για τήν ἀνανέωση τοῦ μυστηρίου μέ τό λουτρόν τῆς ψυχῆς, τό μυστήριο τῆς μετανοίας καί ἐξομολογήσεως. Ἐκεῖ ὅπου μέσα ἀπό τόν διάλογο μέ τόν πνευματικό ἐπαληθεύουμε τήν πορεία τῆς ζωῆς μας. Ἐπιπλέον ὀφείλουμε να σκεφθοῦμε πώς, ἄν τό σῶμα μας ἔχει ἀνάγκη νά ἀναπνέει γιά νά λειτουργεῖ, ἔτσι καί ἡ ψυχή ἔχει ἀνάγκη τήν προσευχή πρός τόν Θεό καί τή μελέτη τῆς Ἁγίας Γραφῆς, σάν ἀνάσα της. Ἄν τό σῶμα ἔχει ἀνάγκη τήν τροφή καί τό νερό γιά νά ζήσει, ἔτσι καί ἡ ψυχή ἔχει ἀνάγκη τήν ὑπερκόσμια τροφή τῆς θείας κοινωνίας, τό σῶμα καί τό αἷμα τοῦ Χριστοῦ γιά νά ζήσει αἰώνια. Ἄν τό ἄρρωστο σῶμα τηρεῖ αὐστηρό διαιτολόγιο γιά νά ἀναρρώσει, ἔτσι και ἡ ψυχή μεγάλη ὠφέλεια βρίσκει, ὅταν ὁ ἄνθρωπος νηστεύει ὑλικά καί κυρίως πνευματικά καί ἀναρρώνει ἀπό τήν ἀσθένεια τῆς ἁμαρτίας. Δωρίζει τόν κόπο του στόν Θεό σάν θυσία πνευματική γιά νά λάβει ὡς ἀντίδωρο εὐλογία καί χάρη.

Τό πᾶν λοιπόν γιά τόν ἄνθρωπο εἶναι νά διαφυλάττει καθαρή τήν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ στήν καρδιά του, νά γίνει ἕνας μικρός Χριστός. Ὅταν ἡ ζωή τοῦ ἀνθρώπου ἔχει τόν Θεό ἔχει τά πάντα. Ὁ Θεός πάντα χαρίζει, ἀρκεῖ ὁ ἄνθρωπος νά προσπαθεῖ. Ἡ προσπάθεια αὐτή συνίσταται στήν πολυμερή καί πολύτροπη ἄσκηση, πού ἀναφέραμε τήν ὁποία εὐλογεῖ καί αὐξάνει ὁ Θεός ἀνάλογα μέ τό πώς διαχειριζόμαστε τά θέματα τῆς καθημερινῆς μας ζωῆς, ἐν εἴδει ἐμπορικῆς συναλλαγῆς γιά πνευματική ὠφέλεια. Εἶναι ἴσως ἡ μόνη συναλλαγή, μέ τήν ὁποία πραγματικά ὠφελεῖται ὁ ἄνθρωπος...

** Γρηγορίου Παλαμᾶ, Ὁμιλία Θ' Ἐν τῷ καιρῷ τῆς νηστείας καὶ τῆς προσευχῆς : «ταῦτα ἐκτελεῖσθαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἀτενῶς ἐκείνῳ ἐνορᾶ καὶ διὰ τὸ πρὸς αὐτόν ὁρᾶν καὶ νηστεύῃ καὶ ψάλλῃ καὶ προσεύχηται»*

Τό ὅριο ἡλικίας τῶν Ἀρχιερέων στήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος

Τοῦ Γεωργίου Ι. Ἀνδρουτσόπουλου-
Λέκτορα τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαίου στή Νομική Ἀθηνῶν - Δικηγόρου

...συνέχεια ἀπό τό προηγούμενο τεῦχος

IV. Ὁ ἰσχύων Καταστατικός Χάρτης τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἤτοι ὁ Ν. 590/1977[24], δέν προβλέπει ὅριο ἡλικίας γιά τήν ἀποχώρηση τῶν Μητροπολιτῶν ἀπό τούς θρόνους τους. Ὡστόσο, ἀναγνωρίζει τό δικαίωμα στόν Μητροπολίτη πού ἀδυνατεῖ νά ἐκτελεῖ τά καθήκοντά του λόγῳ γήρατος ἤ ἀσθενείας ἤ γιά ὁποιονδήποτε ἄλλον σοβαρό λόγο περί τοῦ ὁποίου ἀποφαίνεται ἡ Διαρκής Ἱ. Σύνοδος, νά ὑποβάλει κανονική παραίτηση[25]. Σέ περίπτωση μάλιστα πού ὁ Μητροπολίτης ἀρνεῖται, παρά τή διαπιστωμένη ἀδυναμία του νά ἀνταποκριθεῖ στίς ὑψηλές ἀπαιτήσεις τοῦ εὐθυνοφόρου ὑπουργήματός του, νά παραιτηθεῖ, εἰδική Ἐπιτροπή πού ἀποτελεῖται ἀπό τόν Πρόεδρο τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἤ τόν νόμιμο ἀναπληρωτή του, ὡς Πρόεδρο καί δύο καθηγητές τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τῶν Πανεπιστημίων τῆς χώρας, ὡς μέλη, ὑποβάλλει σχετικό πόρισμα πρός τή Δ.Ι.Σ., ἡ ὁποία εἴτε κηρύσσει τόν θρόνο «ἐν χηρείᾳ» εἴτε ἀποφαίνεται ὅτι δέν συντρέχει λόγος ἀπαλλαγῆς τοῦ Μητροπολίτη ἀπό τά καθήκοντά του[26].

V. Εἶναι ἀναμφίβολο ὅτι ἡ νομοθετική καθιέρωση ὁρίου ἡλικίας γιά τούς Μητροπολίτες, καί μάλιστα μέ μονομερῆ πράξη τῆς Πολιτείας, ἀντίκειται στούς ἱερούς κανόνες τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας εἴτε ἀμέσως εἴτε ἐμμέσως[27]. Εἰδικότερα, ὅσον ἀφορᾷ στήν ἑλληνική ἔννομη τάξη καί ὑπό τό ἰσχύον σύστημα σχέσεων Πολιτείας καί Ἐκκλησίας, πρέπει νά παρατηρηθοῦν τά ἑξῆς: αὐτονόητη προϋπόθεση τῆς συνταγματικῶς κατοχυρωμένης θρησκευτικῆς ἐλευθερίας[28] καί

ἀκριβέστερα τῆς αὐτοδιοικήσεως κάθε θρησκευτικῆς κοινότητας, ἐπομένως καί τῆς «ἐπικρατούσας» Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας εἶναι ἡ ἐξασφάλιση καί ὁ σεβασμός τοῦ κύρους καί τῆς ἰσχύος τοῦ ἐσωτερικοῦ, «κανονικοῦ» της δικαίου. Σύμφωνα μέ τήν ὀρθότερη ἄποψη, τό ἰσχύον Σύνταγμα κατοχυρώνει, βάσει τοῦ ἄρθρ. 13, ὅλους τούς κανόνες τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας, ἀνεξαρτήτως ἐάν ἀναφέρονται στό δόγμα ἤ στή διοίκηση, διάκριση ἡ ὁποία εἶναι ἄλλωστε αὐθαίρετη καί ἀδόκιμη[29], μέ τόν περιορισμό ὅτι δέν ὑφίσταται ἀντίθεση τῶν ἐν λόγῳ κανόνων στό Σύνταγμα, τή δημόσια τάξη, τά χρηστά ἤθη καί τούς γενικούς νόμους τοῦ κράτους.

Ἐν προκειμένῳ, εἶναι προφανές ὅτι οἱ κανόνες πού «ἀγνοοῦν» τό ὅριο ἡλικίας γιά τούς Μητροπολίτες οὔτε τή

δημόσια τάξη προσβάλλουν οὔτε στά χρηστά ἤθη ἀντιτίθενται. Ἡ μόνη ἔνσταση πού θά μποροῦσε ἐνδεχομένως νά διατυπωθεῖ εἶναι ὅτι ἡ ἰσοβιότητα τοῦ ἐπισκοπικοῦ ἀξιώματος προσβάλλει τή συνταγματική ἀρχή τῆς ἰσότητας[30], πού ἐπιβάλλει τήν ἴση ἀντιμετώπιση τῶν Ἑλλήνων ἔναντι τοῦ νόμου, δεδομένου ὅτι οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι ἀποχωροῦν ἀπό τήν ὑπηρεσία τό ἀργότερο μέ τή συμπλήρωση τοῦ 65ου ἔτους τῆς ἡλικίας τους[31], γιά δέ τούς καθηγητές Α.Ε.Ι. τό ὅριο ἀνέρχεται στό 67ο ἔτος[32]. Ὡστόσο, ἡ διάταξη τοῦ ἄρθρ. 4 § 1 Σ. καθιερώνει ὄχι μόνο τήν ἰσότητα τῶν Ἑλλήνων ἔναντι τοῦ νόμου, ἀλλά καί τήν ἰσότητα τοῦ νόμου ἔναντι αὐτῶν καί συνεπῶς δεσμεύει τόν κοινό νομοθέτη, ὅταν πρόκειται νά ρυθμίσει οὐσιωδῶς ὅμοια πράγματα, σχέσεις ἤ καταστάσεις καί κατηγορίες προσώπων, νά μή μεταχειρίζεται κατά τρόπο ἀνόμοιο τίς περιπτώσεις αὐτές, εἰσάγοντας ἐξαιρέσεις καί κάνοντας διακρίσεις. Στή συγκεκριμένη περίπτωση, ἡ ἀρχή τῆς ἰσότητας οὐδόλως προσβάλλεται, καθώς οἱ Μητροπολίτες δέν εἶναι δημόσιοι ὑπάλληλοι ἤ [δημόσιοι] λειτουργοί καί ἐπομένως δέν ὑπάρχει ρύθμιση «οὐσιωδῶς ὅμοιων πραγμάτων». Ἀντιθέτως, ὅπως γίνεται δεκτό ὁμοφώνως, οἱ λειτουργοί καί γενικῶς τά ὄργανα τῆς Ἐκκλησίας δέν ἐξομοιώνονται μέ δημόσιους ὑπαλλήλους, καθώς «ἡ ἰδιαιτερότητα τῆς Ἐκκλησίας, ἡ πνευματική της ἀποστολή, ἡ ἀπόλυτη ἱεραρχική ὑποταγή τῶν ὀργάνων τῆς Ἐκκλησίας τόσο στή δική της διοικητική κορυφή ὅσο καί στό θρησκευτικό δόγμα εἶναι δεδομένα ἀσυμβίβαστα μέ τήν ἔννοια τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου...».

VI. Ἀποτελεῖ συγχρόνως κοινό τόπο ὅτι ἡ καθημερινή πρακτική καί ἐμπειρία προσφέρει, κατά καιρούς, παραδείγματα ἀποίμαντων Μητροπόλεων, ὅπου τό κενό τῆς ἐπισκοπικῆς παρουσίας δημιουργεῖ ἀφεύκτως πρακτικά προβλήματα στήν ἄσκηση τῆς λατρευτικῆς διακονίας καί τή διεκπεραίωση τοῦ ποιμαντικοῦ ἔργου, ἐνῷ ἐνίοτε ἀφήνει ζωτικό χῶρο γιά νά κάνουν δυναμικά αἰσθητή τήν παρουσία τους οἱ διάφοροι παρατρεχάμενοι τοῦ ἑκάστοτε ἐπισκοπικοῦ περιβάλλοντος, οἱ ὁποῖοι λυμαίνονται συνήθως τήν ἐπισκοπική ἐπαρχία καί ἐκμεταλλεύονται, κατά τό δοκοῦν, τήν κατάσταση.

Ἐπιτακτική λοιπόν προβάλλει ἡ ἀνάγκη νά ἐξετάσει ἡ ἴδια ἡ Ἐκκλησία τό θέμα τοῦ ὁρίου ἡλικίας καί νά υἱοθετήσει μία πιό εὐέλικτη πολιτική γιά τήν ἀνανέωση τῶν Ἐπισκόπων της[33]. Ἐπειδή, ὡστόσο, ἡ ἀναγκαστική ἀπομάκρυνση ἀπό τόν θρόνο λόγῳ τῆς συμπληρώσεως συγκεκριμένου ὁρίου ἡλικίας «ἐμποδίζεται» ἀπό τούς ἱερούς κανόνες, ὑποστηρίχθηκε ἡ λύση νά δίδονται στούς Μητροπολίτες πού διάγουν τό 75ο ἔτος τῆς ἡλικίας τους Βοηθοί Ἐπίσκοποι, οἱ ὁποῖοι θά ἐπικουροῦν τή διακονία τους. Ἡ ἐναλλακτική αὐτή πρόταση δέν εἶναι βεβαίως καινούρια, ἀλλά διατυπώθηκε γιά πρώτη φορά στά ἁρμόδια συνοδικά ὄργανα ἀπό τόν [τότε] Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καί καθηγητή τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας Χρυσόστομο [Παπαδόπουλο] κατά

τή συνεδρία τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς 18ης Νοεμβρίου 1937[34]. Ὅμως, καί ἡ πρόταση αὐτή προβάλλει μᾶλλον ἀλυσιτελής, καθώς εἶναι ἐκτεθειμένη στή μομφή τῆς ἀντικανονικότητας, ὡς πρός τόν θεσμό τῶν Βοηθῶν Ἐπισκόπων...

Ἐξισορρόπηση τῶν πραγμάτων θά μποροῦσε νά ἐπιτευχθεῖ μέ τήν πρόβλεψη ὅτι οἱ Μητροπολίτες ὑποχρεοῦνται νά ὑποβάλουν μέ τή συμπλήρωση τοῦ 75ου ἔτους τῆς ἡλικίας τους, ὁριστικῶς καί ἄνευ ἄλλου, τήν παραίτησή τους στά ἁρμόδια συνοδικά ὄργανα, ἤτοι τή Διαρκῆ Ἱ. Σύνοδο[35], ἡ ὁποία θά ἀποφασίζει γιά τόν χρόνο τῆς ἀποδοχῆς της[36]. Ἄλλωστε, μέ τήν ἀποδοχή τῆς παραιτήσεως ὁ Ἐπίσκοπος ἀπεκδύεται μονάχα ἀπό τίς διοικητικές του ἁρμοδιότητες καί προφανῶς δέν ἀπογυμνώνεται ἀπό τή χάρη τοῦ μυστηρίου τῆς ἀρχιερωσύνης, ἡ ὁποία καί θά τόν συνοδεύει ἀκόμα καί στή μετά θάνατον πορεία του. Βεβαίως, ἡ ἐφαρμογή τῆς ρυθμίσεως αὐτῆς προϋποθέτει τήν πρακτική δυνατότητα καί μέριμνα τῆς διοικούσας Ἐκκλησίας νά ὑποστηρίζει τούς Ἱεράρχες αὐτούς στήν κάλυψη τῶν ἀναγκῶν στεγάσεως καί περιθάλψεως, ἐνῶ ἡ πολύτιμη ὁμολογουμένως ποιμαντική καί διοικητική ἐμπειρία τους θά μποροῦσε πολλαπλῶς νά ἀξιοποιηθεῖ εἴτε μέ τή συμμετοχή τους στίς συνεδριάσεις τῆς Ἱεραρχίας, ἄνευ βεβαίως ψήφου εἴτε σέ ἐκεῖνες τῶν συνοδικῶν ἐπιτροπῶν ἤ καί μέ ὁποιονδήποτε ἀκόμη ἄλλον πρόσφορο τρόπο...

Ὑποσημειώσεις (Endnotes)

24) Ε.τ.Κ. Α΄ 146/31.5.1977 = Ἰ. Μ. Κονιδάρης, Θεμελιώδεις διατάξεις σχέσεων Κράτους - Ἐκκλησίας [= Βιβλιοθήκη Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαίου, Σειρά Α΄: Πηγές 1], Ἀθήνα - Κομοτηνή: ἐκδ. Ἀντ. Σάκκουλα, 22006, σσ. 61 ἐπ. 25) Ἄρθρ. 34 § 2 Κ.Χ.· Ἡ διάταξη αὐτή ἐφαρμόσθηκε προσφάτως στήν περίπτωση τοῦ [πρώην] Μητρ. Ζακύνθου Χρυσόστομου [Συνετοῦ], ὁ ὁποῖος, «γιά λόγους ὑγείας καί καταπονήσεως σωματικῆς, μή δυνάμενος νά συνεχίσει ἐν πλήρῃ δυνάμει τήν διακονίαν του», ὑπέβαλε τήν παραίτησή του ἀπό τόν μητροπολιτικό θρόνο τῆς Ζακύνθου, ἔγινε δέ αὐτή ὁμοφώνως ἀποδεκτή ἀπό τή Δ.Ι.Σ. κατά τή συνεδρία τῆς 5.9.2011 [= περ. Ἐκκλησία 8 (2011) 568]. 26) Ἄρθρ. 34 § 3 κ. ἑξ. Κ.Χ. 27) Βλ. Ἐπ. Θεοδωρόπουλου, Ἄρθρα – Μελέται - Ἐπιστολαί, τόμ. Α΄, ἐν Ἀθήναις, 21986, σ. 126. 28) Ἄρθρ. 13 Σ. 1975. 29) Βλ. Μητρ. [τότε] Δημητριάδος [μετέπειτα Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν] Χριστόδουλου [Παρασκευαΐδη], «Ἀμφισβήτησις τῆς συνταγματικότητος τῶν νομοθετικῶν ἐπεμβάσεων τῆς πολιτείας ἐπί τῆς ἐκκλησίας», Τιμητικός Τόμος Κ. Βαβούσκου, τ. Γ', 1990, σσ. 459-472, ἰδίως σ. 465. 30) Ἄρθρ. 4 Σ. 1975. 31) Ἄρθρ. 3 § 1 ἐδ. α΄ καί 24 Ν. 2084/1992. 32) Ἄρθρ. 16 § 6 ἐδ. γ΄ Σ. 1975 καί ἄρθρ. 45 Ν. 2413/1996. 33) Ἰ. Μ. Κονιδάρης, «Ἀρχιερέων παραιτήσεις»: στου Ἰδίου, Ἐκκλησιαστικά Ἄτακτα, Ἀθήνα - Κομοτηνή: ἐκδ. Ἀντ. Σάκκουλα, 22000, σσ. 352-353· πρβλ. Μητρ. Κορινθίας Παντελεήμονα [Καρανικόλα], Κειμένων Ἐκκλησιαστικῶν - Ἀγωνιστικῶν συνέχεια Β΄ 1975-1985, Κόρινθος: ἐκδ. Πνοή, 1986, σ. 51, ὁ ὁποῖος ὑποστηρίζει ὅτι ἀπό τήν καθιέρωση τῆς μή ἰσοβιότητας τῶν Ἐπισκόπων, μολονότι ἀντικανονική, θά προκύψει ὠφέλεια γιά τήν Ἐκκλησία ὡς πρός τήν ἀνανέωση τοῦ δυναμικοῦ της. 34) Βλ. Στράγκα, ὅπ. π., τόμ. Γ΄, 1971, σ. 2152. 35) Βλ. Ἰ. Μ. Κονιδάρη, Συνέντευξη στόν Νίκο Παπαχρήστου, http: // www. amen. gr / index. php?mod = news&op = article&aid = 6291 [15.7.2011], ὁ ὁποῖος ὑποστηρίζει ὅτι «Ἡ Ἐκκλησία ἔχει ἡ ἴδια τίς δυνατότητες, ὅπως ἄλλωστε συμβαίνει καί μέ τήν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Ρωσίας ἤ μέ τήν Ρωμαιοκαθολική Ἐκκλησία, νά θέσει κάποια ὅρια, θεσπίζοντας ὅτι, ὅταν ἕνας Ἱεράρχης συμπληρώσει κάποια συγκεκριμένη ἡλικία, θά πρέπει νά θέτει στή διάθεση τῆς Ἐκκλησίας τήν παραίτησή του». 36) Πρβλ. ἄρθρ. 26 τοῦ ἀπό 13-16.8.2000 Καταστατικοῦ Χάρτη τῆς Ρωσικῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας σέ: Κ. Κυριαζόπουλου, Πηγές τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ δικαίου τῆς Ρωσικῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας, τόμ. Α', κεφ. Ι, Ἀθήνα - Θεσσαλονίκη: ἐκδ. Σάκκουλα, 2008, σ. 40.

Ἡ Τακτική «Πόρτα - Πόρτα» τῶν Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβᾶ

Πρωτ. Βασιλείου Ἀ. Γεωργοπούλου,
Λέκτορος Θεολογικῆς Σχολῆς Α.Π.Θ.

Στίς πιό συνηθισμένες πρακτικές μεθόδους, γιά τή διάδοση τῶν κακοδοξιῶν τους, πού χρησιμοποιοῦν τά μέλη τῆς μετοχικῆς ἑταιρείας «Σκοπιά», εἶναι ἡ πρακτική τῶν ἐπισκέψεων στίς οἰκίες τῶν ἀνθρώπων, τακτική πού εἶναι γνωστή μέ τήν ὀνομασία ἐπίσκεψη «πόρτα-πόρτα». Εἶναι μιά πρακτική καλά μελετημένη, πού ἔχει συγκεκριμένους στόχους καί συγκεκριμένη μεθοδολογία προσέγγισης μέ ἐναλλακτικές δυνατότητες, ἀναλόγως τό πρόσωπο, πού θά συναντήσουν, τίς πεποιθήσεις του, τή δυνατότητα διαλόγου, πού θά τούς προσφερθεῖ.

Συνήθως, καί ὄχι τυχαῖα, πάντοτε δύο-δύο οἱ Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβᾶ στίς ἐπισκέψεις τους στά σπίτια ἀναζητοῦν ἕνα σημεῖο ἐπαφῆς, κάτι πού θά μποροῦσε νά τραβήξει τήν προσοχή τοῦ ἀνθρώπου νά ξεκινήσει μία συζήτηση μαζί τους. Ἔτσι, ξεκινοῦν ἀπό θέματα γενικότερου ἐνδιαφέροντος, πού ἔχουν μία μόνιμη ἐπικαιρότητα καί εἶναι ἱκανά νά προκαλέσουν τό εἰσαγωγικό ἐνδιαφέρον τοῦ ἀνύποπτου ἀνθρώπου, πού ἀπό τή στιγμή, πού καλοπροαίρετα θά ἐμπλακεῖ, ἀγνοεῖ τήν μεθοδολογία ἐργασίας καί ποῦ στοχεύει καί ποῦ τείνει, τῶν Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβᾶ.

Ἡ συζήτηση ξεκινᾶ συνήθως π.χ. γιά τήν κοινωνική ἀκαταστασία καί τούς ὑπεύθυνους γι᾽ αὐτή, γιά τόν ἀνθρώπινο πόνο, ἐάν μποροῦν νά ὑπάρξουν καλύτεροι καιροί μπροστά μας, ἐάν ὑπάρχει λύση γιά τά δεινά τῆς ἀνθρωπότητας (τρόμος, πεῖνα, βία, ἀνασφάλεια, ἐγκληματικότητα, πόλεμοι κ.λπ). Κάποιες φορές μπορεῖ νά εἶναι μιά συζήτηση μέ θρησκευτική θεματολογία μέ τό ἐρώτημα συνήθως ἀποριῶν, ὅπως π.χ. γιά τίς ἱ. εἰκόνες, τήν τιμή τῶν ἁγίων, γιά τόν Τίμιο Σταυρό, τόν νηπιοβαπτισμό, ἄν ἡ στράτευση συμβαδίζει μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἄν γνωρίζουμε ὅτι ὁ Θεός ἔχει, δῆθεν, ἕνα καί μοναδικό ὄνομα ἤ ποιό εἶναι τό ὄνομα τοῦ Θεοῦ, κ.ἄ.

Μέ ἕνα πλῆθος χωρίων ἀπό τήν Ἁγία Γραφή, ἔξω ἀπό τήν εὐρύτερη θεολογική συνάφειά τους, μέ ἑρμηνευτική κακοποίησή τους, πλήν ὅμως προετοιμασμένων εἰδικά γιά τήν περίπτωση, πού ἔχουν ὡς στόχο σέ πρώτη φάση νά ἐντυπωσιάσουν τόν συνομιλητή τους. Ὁ «ἐντυπωσιασμός» αὐτός εἶναι μεγαλύτερος, κάτι πού εἶναι καί τό σύνηθες, ὅταν τό ὑποψήφιο θῦμα τους, ἔχει ἔλειμμα γνώσης τῆς ὀρθόδοξης πίστης, δέν ἔχει μελετήσει σέ βάθος καί δέ γνωρίζει μέ ἐπάρκεια τήν Ἁγία Γραφή καί ἔτσι δέν εἶναι σέ θέση νά τούς ἀπαντήσει ἐπαρκῶς ἤ νά ἀναιρέσει τίς ἀντιγραφικές θέσεις τους.

Ἐάν ὁ καλοπροαίρετος ἄνθρωπος ἐντυπωσιαστεῖ καί συμφωνήσει νά τόν ἐπανεπισκεφθοῦν, ἀγνοώντας πόσο καλά δομημένες εἶναι οἱ προσηλυτιστικές πρακτικές, ἔχει, χωρίς νά τό συνειδητοποιήσει, ἀρχίσει μία διαδικασία ἐμπλοκῆς του στά δίχτυα τῆς αἵρεσης.

Ὁ Μάρτυρας τοῦ Ἰεχωβᾶ ὅσο πιό πολύ ἐργάζεται στό ἔργο «πόρτα-πόρτα», ὅσο πιό πολλές ὧρες διαθέτει στή διανομή τῶν ἐντύπων τῆς ἑταιρείας «Σκοπιά», ὅσο πιό συστηματικές προσπάθειες καταβάλλει γιά νά προσηλυτίσει ἕνα νέο μέλος, τόσο πιό πολύ νομίζει, σύμφωνα μέ τόν τρόπο πού τόν ἔχει ἐκπαιδεύσει ἡ ἑταιρεία, ὅτι δείχνει τήν ἄδολη ἀφοσίωσή του στήν «ἁγνή λατρεία» τοῦ Ἰεχωβᾶ καί στόν ὑποτιθέμενο ὁρατό ἀγωγό, τήν ἑταιρεία «Σκοπιά», καί ἔτσι θά ἀποφύγει τή σφαγή στόν Ἁρμαγεδώνα.

Ἀπ' τή ζωή τοῦ γηροκομείου μας

Γράφει ἡ Στέλλα Τσαντουλῆ

Τό Γηροκομεῖο εἶναι, ἐκτός τῶν ἄλλων, ἕνας χῶρος στόν ὁποῖο ἐπικρατεῖ καί ἀναδύεται ἔντονα τό θρησκευτικό στοιχεῖο, στό σύνολο τῶν δραστηριοτήτων τῶν παππούδων μας. Ἄν καί ζοῦμε σέ μία ἐποχή πού ἡ θρησκεία ἀπουσιάζει ἀπό τήν καθημερινότητα καί τίς κοινωνικές δραστηριότητες τῆς πλειοψηφίας τῶν συνανθρώπων μας, δέν ἐπηρεαζόμαστε. Σέ μᾶς ὁ Θεός ἐπιδρᾶ σημαντικά σέ κάθε βῆμα καί κάθε μέρα ἐνῶ, μέσα ἀπό τή συμμετοχή μας στή λειτουργική ζωή τοῦ Γηροκομείου, προσεγγίζουμε, ὄχι ἐπιφανειακά ἤ διακοσμητικά, τό Χριστό μέ τή γνήσια καί εἰλικρινῆ ἀμεσότητα τῶν πρώτων χριστιανῶν καί μέ προσήλωση στήν Ὀρθόδοξη Δογματική τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας.

Μέ αἰσιοδοξία στίς καρδιές μας καί τήν ἐλπίδα ὅτι ζώντας κατά Χριστόν μποροῦμε ν' ἀλλάξουμε πολλά, πρῶτα μέσα μας καί ἔπειτα γύρω μας, ὑποδεχτήκαμε τό 2012. Ὁ π. Χρῆστος Πετρόπουλος ἦταν ὁ πρῶτος ἀπό τούς ἱερεῖς πού μᾶς ἐπισκέφτηκε προκειμένου νά εὐλογήσει καί νά κόψει τήν πρωτοχρονιάτικη πίτα.

Λίγες μέρες ἀργότερα, ἡ αἴθουσα ἐκδηλώσεών μας γέμισε ἀπό χαρούμενα παιδικά πρόσωπα. Ἦταν τά παιδιά τῶν ἱερέων τῆς Πάρου-Ἀντιπάρου πού, συνοδευόμενα ἀπό τοῦ γονεῖς τους, ἀνταποκρίθηκαν κι ἐφέτος στό κάλεσμα τοῦ πνευματικοῦ τους πατέρα Μητροπολίτου Παροναξίας κ. Καλλινίκου νά περάσουν μία μέρα ὅλοι μαζί στό Γηροκομεῖο. Ἔκοψαν βασιλόπιττα, ἀντάλλαξαν εὐχές γιά τό νέο ἔτος, σκέψεις καί προβληματισμούς γιά τό κοινωνικό γίγνεσθαι.

Μέ τήν παρουσία πολλῶν πιστῶν ἑορτάσαμε τή μνήμη τῆς κοιμήσεως τοῦ Ἁγίου Ἀρσενίου. Τελέσαμε Θεία Λειτουργία στό ἐκκλησάκι μας καί ἀμέσως μετά τό πέρας αὐτῆς ἐψάλλη τρισάγιο στή μνήμη τῶν κτητόρων τοῦ ναοῦ.

Τήν 24η Μαρτίου, μέ ἀφορμή τήν συμπλήρωση τεσσάρων χρόνων ἀπό τήν κοίμηση τοῦ Μακαριστοῦ Μητροπολίτου Παροναξίας κυροῦ Ἀμβροσίου Β΄, μέ συγκίνηση καί εὐλάβεια, τελέσαμε Θεία Λειτουργία καί μνημόσυνο, ὑπέρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς του. Παρόντες πνευματικά παιδιά καί συνεργάτες τοῦ μακαριστοῦ ἱεράρχη.

Κατά τήν προσφιλῆ μας συνήθεια, Θεία Λειτουργία τελοῦμε τουλάχιστον μία φορά τό μήνα στό Ἐκκλησάκι τῆς Μονάδας. Χαρά μας εἶναι ἡ παρουσία καί συμμετοχή τοῦ κόσμου ἀπό κάθε γωνιά τοῦ νησιοῦ.

Εὐλαβεῖς χριστιανοί παρέστησαν, ἔψαλλαν καί συμπροσευχήθηκαν μέ τούς παπποῦδες μας τόσο κατά τήν τέλεση τοῦ ἱεροῦ μυστηρίου τοῦ Εὐχελαίου ὅσο καί κατά τήν τέλεση τῶν ἀκολουθιῶν τῶν Χαιρετισμῶν εἰς τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο πού πραγματοποιήθηκαν, τήν περίοδο τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς στή Μονάδα, ἀπό τόν π. Νεκτάριο Κυριαζάνο. Μέσα ἀπό τήν ποιητική μορφή τοῦ Ἀκαθίστου Ὕμνου τονίζονται βασικές διδασκαλίες τῆς Ὀρθοδοξίας μας γιά τόν Υἱό τοῦ Θεοῦ καί τήν ἐνανθρώπησή του καθώς καί γιά τό ρόλο τῆς Παναγίας γιά τή σωτηρία μας.

Μία σωτηρία πού ἐπισφραγίζεται μέ τήν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας τήν ἀκολουθία τῆς ὁποίας ἔψαλλε, τό βράδυ τοῦ Μ. Σαββάτου στό Γηροκομεῖο, ὁ π. Χρῆστος Φουρνιστάκης. Ἀγαλλίαση καί εὐφροσύνη

Ἡ Στέγη Ἀγάπης «Ἁγία Θεοκτίστη», προσφέρει καθημερινά νόστιμο καί ζεστό φαγητό σέ ὅλους τούς ἀδελφούς μας πού τό ἔχουν ἀνάγκη.

ψυχῆς τό ἀποτέλεσμα καί τό ἀπαύγασμα τῆς Ἀναστάσεως. Τό ἀνεξήγητο αὐτό γεγονός ἀποτελεῖ γιά κάθε χριστιανό μόνιμη καί διαρκῆ, ἀναφαίρετη, ἰσόβια καί αἰώνια πηγή χαρᾶς.

Μία ἄλλου εἴδους πηγή χαρᾶς καί δημιουργίας γιά τούς παπποῦδες μας εἶναι ἡ κατασκευή, μέ τήν ἀρωγή τοῦ προσωπικοῦ ἀλλά καί τῶν ἐθελοντῶν τῆς Μονάδας, πασχαλινῶν λαμπάδων. Κάποιες ἀπό τίς λαμπάδες αὐτές, μέ πολύ χαρά, τίς πρόσφεραν οἱ παπποῦδες μας στά παιδιά τοῦ κατηχητικοῦ σχολείου τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος Παναγίας Ἑκατονταπυλιανῆς πού, τό πρωινό τοῦ Σαββάτου τοῦ Λαζάρου, ἐπισκέφτηκαν τή Μονάδα, ἐνῶ ἄλλες τίς διαθέσαμε πρός πώληση προκειμένου νά καλυφθοῦν λειτουργικές ἀνάγκες τῆς Μονάδας στούς δύσκολους οἰκονομικά καιρούς πού διανύουμε.

Τίς ὅποιες δυσκολίες ἀντιμετωπίζουμε τελευταία μᾶς κάνουν νά λησμονοῦμε παροδικά οἱ ἐθελοντές καί τά μέλη συλλόγων Γυναικῶν τοῦ νησιοῦ, οἱ ὁποῖοι διοργανώνουν ἀπογευματινές ἐπισκέψεις μέ σκοπό τήν ψυχαγωγία καί διασκέδασή μας. Οἱ καλλίφωνοι ἐξ αὐτῶν ξεκινοῦν τό τραγούδι καί οἱ παπποῦδες μας ἀκολουθοῦν. Ἄλλες πάλι φορές παραδοσιακοί ὀργανοπαῖχτες μέ τή τσαμπούνα, τό τουμπάκι καί τή λύρα ἀναλαμβάνουν δράση. Τά πρόσωπα ὅλων «φωτίζονται» οἱ ἀρνητικές σκέψεις «σβήνονται» μονομιᾶς, ἡ γιορτή ἀρχίζει!

Οἱ ἐθελοντές στό κομμάτι αὐτό τῆς ψυχαγωγίας τῶν γερόντων μας, ἀτομικά ἤ συλλογικά, τά καταφέρνουν πολύ καλά. Προκειμένου νά ὀργανωθοῦν καλύτερα καί ἀποδοτικότερα καί σέ ἄλλους τομεῖς δράσης, διοργανώσαμε, στήν αἴθουσα ἐκδηλώσεων τοῦ Γηροκομείου, ὁμιλία μέ θέμα «ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ». Κύριος ὁμιλητής ὁ κ. Παναγιώτης Δραγάτης, κοινωνικός λειτουργός τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, πού μοιράστηκε μαζί μας τίς σκέψεις καί τούς προβληματισμούς του.

Ἀπό τήν μεστή περιεχομένου καί μηνυμάτων ὁμιλία του ὑπογραμμίζουμε ὅτι ὁ ἐθελοντισμός εἶναι ἕνα σημαντικό κοινωνικό φαινόμενο, δεῖγμα ὀργανωμένης κοινωνίας. Ὁ ἐθελοντής χρειάζεται κατάρτιση, ἐκπαίδευση καί ἐποπτεία προκειμένου νά εἶναι οὐσιαστική ἡ προσφορά του.

Τό ἔργο του εἶναι ἐπικουρικό, ἐνδυναμωτικό, διαμεσολαβητικό, ὁ ρόλος του δέν εἶναι νά ἀντικαταστήσει, νά κρίνει, νά αὐτοπροβληθεῖ, ἀλλά νά δώσει ἀγάπη καί μέρος τοῦ χρόνου του, νά δείξει κατανόηση, νά κινηθεῖ μέ διάκριση. Ἡ πληροφορία νά φτάνει μέχρι τόν ἴδιο, ἄντε καί μέχρι τόν εἰδικό ἀλλά σέ καμία περίπτωση παραέξω.

Οἱ στόχοι πού θέτουμε ὡς Γηροκομεῖο γιά τούς ἐθελοντές μας πρέπει νά εἶναι ρεαλιστικοί. Θέλουμε λιθαράκι – λιθαράκι νά οἰκοδομήσουμε ὑγιεῖς σχέσεις, νά πετύχουμε ἀνιδιοτελῆ προσφορά, συλλογικότητα, ὀργανωμένη καί ὄχι αὐτοσχεδιαστική δράση, νά θέσουμε ἀσφαλιστικές δικλεῖδες γιά νά ἔχουμε συνέπεια στό ἔργο πού ἐπιτελοῦμε καί τίς ἀρχές πού ἀπό τήν ἔναρξη τῆς λειτουργίας τοῦ Γηροκομείου μας πρεσβεύουμε.

Γιά τά ἔξοδα λειτουργίας τοῦ Γηροκομείου μας καί τοῦ Συσσιτίου Ἀγάπης τοῦ Ἱ. Π. Παναγίας Ἑκατονταπυλιανῆς, προσέφεραν οἱ:

Ἱερά Μητρόπολη Παροναξίας, Ἱερά Μονή Λογγοβάρδας, Ἱερό Ἡσυχαστήριο Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης Θαψανῶν, Α΄ ΑΡΣΑΚΕΙΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΨΥΧΙΚΟΥ, Σύλλογος Γυναικῶν Νάουσας, Ἀγούρου Ζηνοβία, Ἀγροτικός Συνεταιρισμός

Νάουσας, Ἀλιπράντη Ἄννη, Ἀλιπράντης Παναγιώτης, Ἀναγνωστοπούλου Χρυσάνθη, Ἀναστασιάδου Αἰκατερίνη, Μάρκος Κυριαζάνος, Εὐτυχία Παγώνη, Στυλιανή Σιφναίου, Βασιλική Καραγκούνη, Αἰκατερίνη Μπαρμπαρή, Μαρία Σκαραμαγκά, Μαρουσῶ Γιατροπούλη, Γιαννούλα Καβάλη, Ἄννα Μαύρη Βιτζηλαῖος Νικόλαος, Γιατροπούλη Μαρουσῶ, Δενδρινοῦ Ἰωάννα, Ζουμής Εὐθύμης, Θηβαίου Ἄννα, Θρεψιάδης Γεώργιος, Ἰατροπούλη Μαρία, Καλάργυρου Μαρουσῶ, Καλατζή Ἑλένη, Κεφάλας Γεώργιος, Κεφαλληνοῦ Ἀναστασία, Κίκιζα Μαίρη, Κονταράτος Μιχαήλ, Κοσμοπούλου Ἑλένη, Κουφοπούλου Ματίνα, Κρητικοῦ Χριστίνα, Κρητικοῦ-Χανιώτη Φλώρα, Κυδωνιεύς Ἐμμανουήλ, Κυριαζάνος Μάρκος, Κυριαζάνου Δούκισσα, Λάμπου Πολυξένη, Λουκής Γεώργιος, Λουκής Ἐμμανουήλ, Μαζαράκης-Μπαλτσαβίας Φαίδων, Μαρούλη Ἀσημίνα, Μελανίτης Ἐμμανουήλ, Μελανίτου Ἀσημίνα, Μηλαίου Κυριακή, Μηλαίου Μαργαρίτα, Μῆτσος Παντελής, Μπαφίτη Ἀνδριανή, Μπιζά Ζαμπέτα, Μπουρνιά Αἰκατερίνη-Φωτεινή, Μωραϊτάκη Ἑλένη, Μωραϊτάκη Πετρούλα, Μωραϊτάκης Κωνσταντῖνος, Οἰκονομοπούλου Δωροθέα, Παντελαῖος Κυριάκος, Παντελαίου Εὐφροσύνη, Πανωρίου Αἰκατερίνη, Παπαδημητρίου Κυριακή, Παπαδιώτη Λίλα, Παπασταύρου Ἀργυρῶ, Πάσσος Ἀντώνιος, Πατέλη Αἰκατερίνη, Πετρόπουλος Γεώργιος & Στυλιανός, Πετροπούλου Μαργαρίτα, Πολιτόπουλος Ι., Πώλου Δέσποινα, Ραγκούσης Νικόλαος, Ρασσογιάννη Ἄννα, Ρουμελιώτη Δέσποινα, Ρουσάκη-Ἰωσήπου Εἰρήνη, Ροῦσσος Γεώργιος, Ροῦσσος Νικόλαος, Ρούσσου Εἰρήνη, Σατλάνη Εὐαγγελία, Σιφναῖος Ἰωάννης, Σκιαδάς Ἀλέξανδρος, Σκιαδάς Δημήτριος, Σπανόπουλος Στυλιανός, Σταυρόπουλος Σταῦρος, Σωτηρόπουλος Χαράλαμπος, Terrier-Lenglet Jeannick, Τζουγανάτου Ἑλένη, Τριαντάφυλλος Νικόλαος, Τριαντάφυλλος Χρῆστος, Τριανταφύλλου Ἀρμελίνα, Τριανταφύλλου Γαρυφαλλιᾶ, Τριανταφύλλου Φλώρα, Τριανταφύλλου Ντόρα, Τσαντουλῆς Γεώργιος, Τσιγώνια Ἑλένη, Τσιγώνια Χριστίνα, Φραγκούλη Φιλιππίνα, Χερουβείμ Νικόλαος, Χιωτίνη Χρύσα, π. Ἀντώνιος Παραρᾶς, π. Κωνσταντῖνος Θεολογίτης, οἱ οἰκογένειες τῶν: Ἀθανασίου & Ἀνεζίνας Τριανταφυλλίδη, Ἄννας Ἀνουσάκη, Γεωργίου Παπαϊωάννου καθώς καί ἀρκετοί πού θέλησαν νά κρατήσουν τήν ἀνωνυμία τους.

Προσέφεραν στό Γηροκομεῖο μας ἀπό τό περίσσευμα τῆς ἀγάπης τούς οἱ:

Ἐνορία Τιμίου Προδρόμου, Ἐνορία Ἁγίου Ἰωάννου Θεολόγου Δρυοῦ, Ἱερά Μονή Ἁγίου Ἀρσενίου - Χριστοῦ Δάσους, Ἱερά Μονή Λογγοβάρδας, Ἱερό Ἡσυχαστήριο Θαψανῶν – Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης, Ἀστυνομικό Τμῆμα Πάρου, Λιμεναρχεῖο Πάρου, Κέντρο Ὑγείας Πάρου, Κινητή Μονάδα Ψυχικῆς Ὑγείας – Γκίκας Ἀκίνδυνος, ΕΝΩΣΗ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΦΟΠΛΙΣΤΩΝ, Ἀναπτυξιακός Σύλλογος Μώλου-Τσουκαλιῶν-Γλυφάδων Πάρου – «ΠΡΟΟΔΟΣ-ΑΝΑΠΤΥΞΗ», Σύλλογος Γυναικῶν Νάουσας, Σύλλογος Γυναικῶν Μάρπησσας, Σύλλογος Γυναικῶν Πάρου ΑΡΗΙΣ, Σύλλογος Δρυοῦ, Σύλλογος Ἐθελοντῶν Αἱμοδοτῶν Πάρου-Ἀντιπάρου, Σύλλογος ΥΡΙΑ, Δημοτικό Διαμέρισμα Λευκῶν, ANOUSAKIS MARKET – Χαραλάμπους Χάρης – ΓΕΩΔΗ Α.Ε., Ἀλιπράντης Κώστας–CARREFOUR ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ, Ἀλιπράντη Στέλλα, Ἀλιπράντης Ἀποστόλης – BIO SHOP, Ἀντιπαριώτη Μαρούλη, Ἀποστολοπούλου Κατερίνα, Ἀποστολοπούλου-Ζουμή Λέτα, Ἀρκουλής Κώστας, Ἀρκουλής Νικόλαος, Βεντουρή Ἑλένη, Βιτζηλαῖος Μιχάλης, Βιτζηλαῖος Παναγιώτης, Βιτουλαδίτης Κωνσταντῖνος – ΜΕΓΑ Α.Ε., Γεμελιάρης Ἀντώνης & Δάφ-

νη, Γιδουλίδου, Γιουκίμ Ἐμμανουήλ, Δαφερέρα Μαρίνα, Δαφερέρας Ἀριστείδης, Δαφερέρας Γιῶργος, Δενδρινοῦ, Δημητρακόπουλος Κώστας, Ζουμή Μαρίνα, Ζουμή Μαρουσῶ & Ἐλισάβετ, Ζουμής Ἰωάννης & Μαρία, Καβάλη Ἰωάννα, Καλλέργη Εὐανθία, Καλοκαιρινοῦ Φλώρα, Καπαροῦ Ἰωάννα, Καποῦτσος Γεώργιος, Καπούτσου Δέσποινα, Καρδάσης Νίκος & Ἀγγελική, Καρποδίνη Ζαμπέτα, κά. Κατερίνα, Κεμπάμπης Παναγιώτης, Κεφάλα Σοφία, Κεφαλληνοῦ Ἀναστασία, Κίκιζα Μαίρη «ΜΕΛΙΣΣΑ ΚΙΚΙΖΑΣ Α.Β.Ε.Ε. ΤΡΟΦΙΜΩΝ», Κεχαγιάς Βασίλης, Κίρμπας Ἐμμανουήλ «ΦΡΟΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗ», Κοκολιοῦ Μαρία, Κόντες Εὐάγγελος, Κοντός Ἄρης, Κοντοῦ Βασιλική, Κρητικοῦ Χριστίνα, Κωβαῖος Φανούρης, Λυκούδη Κωνσταντίνα & Εὐάγγελος, Μακκίλεν Αἰκατερίνη, ΛΑΒΔΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ & ΣΙΑ Ε.Ε., ΛΑΖΑΝΑΚΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΤΗΜΑ ΛΑΖΑΝΑΚΗ, Λατσοῦ Εὐαγγελία, Μαλαματένιου Κοῦλα, Μαούνη Φλώρα & Δήμητρα, Μαύρη Νίκη, Μαύρης Γιῶργος, Μελανίτη Λούλα, Μελανίτης Ἀνδρέας & Μιχαήλα, Μελανίτης Δημήτρης, Μελανίτης Ἐμμανουήλ, Μιχαλιός Ἰ. & ΣΙΑ Ε.Ε., Μοστράτος Κωνσταντῖνος, Μπέρκας Ἰάκωβος, Μπαφίτη Ἀνδριανή, Μπιζά Εἰρήνη, Μπιζῆς Γιάννης, Μπισκεντζή Μαρία-Μιχάλης, Μπογιατζής Ἀλέξανδρος, Μωραϊτάκη Ἑλένη, Νικόγλου Αἰκατερίνη, κ. Νίκος, Νιφλής Σταῦρος, Παντελαῖος Νικόλαος, Παντελαίου Ἀνδριανή, Παντελαίου Χρυσούλα, Πανώριου Αἰκατερίνη, Παρασκευοπούλου Κάθυ, Πατέλη Κατερίνα, Πατέλης Γεώργιος, Περαντινός Κωνσταντῖνος, Πούλιου Ἀφροδίτη, Πώλου Δέσποινα, Ραγκούση Ἀργυρῶ, Ραγκούσης Γιῶργος & Μοσχονᾶς, Ραγκούσης Γεώργιος & ΥΙΟΙ Α.Ε., Ραγκούσης Ζαχαρίας, Ραγκούσης Μιχάλης, Ρουσάκη Εἰρήνη, Ροῦσσος Βλάσσης «ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ ΤΣΙΤΣΑΝΗΣ», Ροῦσσος Στέφανος & Ἀγγελική, Ρούσσου Εἰρήνη, Σακελαρίδου Αἰκατερίνη, Σαμίου Βασιλείου, Σαρρῆ Ἰωάννα, Σιφναῖος Μιχάλης – SUPER MARKET PRIMO, Σιφναῖος Νικόλαος, Σιφναῖος Παντελής, Σκιαδά Ἀγγελική, Σκιαδά Ντίνα, Σκιαδάς Ἀλέξανδρος, Σομπόν Μπέτυ, Σπανός Δημήτριος, Σπανοῦ Φωτεινή, Terrier-Lenglet Jeannick, Ταλόγλου Παρασκευή, Τούρτα Βασιλική, Τριανταφύλλος Γιῶργος, Τριβυζά Φλώρα, Τριβυζᾶς Γεώργιος & Ἀντωνία, Τριβυζᾶς Νικήτας, Τσαντάνη Ἀσημίνα, Τσαντουλή Ἀρσενία, Τσαντουλή Εἰρήνη, Τσαντουλής Ἐμμανουήλ, Τσαπάτος Στέργιος, Χριστόφορος & Ἑλένη, Τσιγώνια Ἀντωνία, Τσιγώνια Χριστίνα, Τσιγώνιας Μανώλης & Νικόλαος - ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ ΞΥΛΑΡΑΣ, Φραντζής Ἀνδρέας & Ἀρσενία, Χανιώτη Μαργαρίτα, Χανιώτης Γεώργιος, Χερουβείμ Νικόλαος, Χτενά Μαρίκα, π. Δημήτρης Κυδωνιεύς, π. Ἰωάννης Νικηφοράκης π. Πέτρος Κορτιάνος καί κάποιοι πού θέλησαν νά κρατήσουν τήν ἀνωνυμία τους.

Προσέφερε στό Γηροκομεῖο δωρεάν τίς λογιστικές του ὑπηρεσίες ὁ κ. Ἀλέξανδρος Μπογιατζής

Προσέφεραν στούς Φιλοξενούμενους δωρεάν τή συμμετοχή τῶν φαρμάκων οἱ Φαρμακοποιοί: Πατέλης Ἄγγελος καί Σπανοῦ Κρυσταλλία

Ἐκκλησιαστικό Γηροκομεῖο

ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ
ΕΘΝΙΚΗ: 455/296030-32
ΕΜΠΟΡΙΚΗ: 84618764
ΑΓΡΟΤΙΚΗ: 362-01-011788-56
ΠΕΙΡΑΙΩΣ: 5712-016035-066
ΑΛΦΑ ΠΙΣΤΕΩΣ: 625-002101-057881
EUROBANK: 03590100081451
Προσφορές γίνονται ἐπίσης δεκτές στή Γραμματεία τοῦ Ἱ. Προσκυνήματος Παναγίας Ἑκατονταπυλιανῆς (τηλ. 22840/21243 - 24807)

